

Dessutom klassificerade tribunalen felaktigt som tillfällighetsfynd de handlingar om påstådda överträdelser som påträffades vid inspektionen och inte ingick i det som skulle undersökas, trots att det var förbjudet för kommissionen att använda dessa handlingar. Kommissionens tjänstemän hade före inspektionen underrättats om misstankar angående något som inte omfattades av utredningen. Kommissionen framkallade således slumpen på ett konstlat sätt och utvidgade därigenom potentiellt domstolens restriktiva praxis vad gäller tillfällighetsfynd⁽¹⁾ på ett otillåtet sätt.

Slutligen tillämpade tribunalen bevisbörderegeln felaktigt. Det är troligt, eller kan i alla fall inte uteslutas, att vissa handlingar blev påstådda "tillfällighetsfynd" endast på grund av den otillåtna föregående information som tjänstemännen erhållit, information som inte gällde det som undersökningen skulle omfatta. Eftersom det är omöjligt för klagandena att bevisa ett sådant kausalsamband och denna omständighet inte heller kan läggas klagandena till last är det motiverat med en omvänd bevisbörda så att det är kommissionen som ska inkomma med bevisning för att påträffandet av dessa handlingar faktiskt berodde på slumpen.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 17 oktober 1989 i mål 85/87, Dow Benelux mot kommissionen, REG 1989, s. 3137.

Överklagande ingett den 20 november 2013 av Telefónica S.A. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 september 2013 i mål T-430/11, Telefónica mot kommissionen

(Mål C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Telefónica S.A. (ombud: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller och J. Domínguez Pérez, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

— slå fast att talan om ogiltigförklaring i mål T-430/11 kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i förfarandena avseende om sakprövningsföretsättningar var uppfyllda i båda instanser.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 263 fjärde stycket FEUF *in fine*. Tribunalen gjorde fel när den slog fast att beslut avseende statligt stöd såsom det beslut som är i fråga i förevarande fall kräver genomförandeåtgärder i den mening som avses i fördragets nya bestämmelse.

2. Tribunalen åsidosatte unionsrätten när den tolkade rättspraxis avseende begreppet verklig stödmottagare vid prövningen av huruvida talan mot beslut om att en stödordning var rättsstridig och oförenlig kunde upptas till sakprövning. Närmare bestämt

— gjorde tribunalen sig skyldig till en felaktig tillämpning av rättspraxis avseende begreppet verklig stödmottagare och missbedömde de faktiska omständigheterna när den tillämpade nämnda rättspraxis på transaktioner som sökanden genomförde efter den 21 december 2007,

— gjorde tribunalen även sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på de transaktioner som genomfördes före den 21 december 2007, när den tolkade begreppet verklig stödmottagare som följer av rättspraxis.

3. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den antog ett beslut som innebar ett åsidosättande av rätten till ett verksamt rättsligt skydd. Det överklagade beslutet innebär en teoretisk tolkning av begreppet, som hindrar sökanden från att uppfylla villkoren för att lagenligt överklaga det överklagade beslutet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 20 november 2013 — Idexx Laboratoires Italia srl mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-590/13)

(2014/C 24/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte Suprema di Cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Idexx Laboratoires Italia srl

Motpart: Agenzia delle Entrate